

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

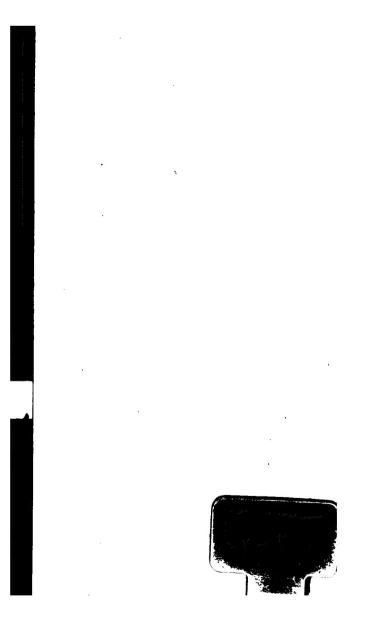
We also ask that you:

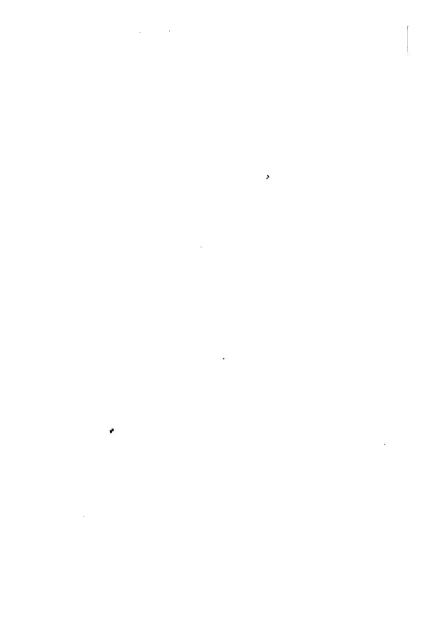
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

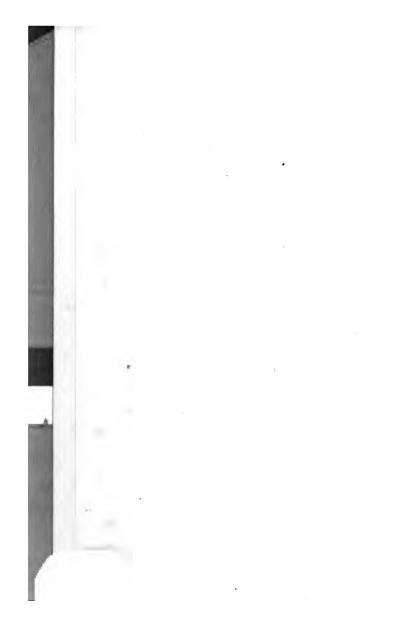
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

GAISFORD PRIZE. 292

THE

PLAGUE OF LONDON,

BY

JAMES BRYCE,

OXFORD:
T. AND G. SHRIMPTON.
1860.

15012.f.2

.

.

.

.

THE PLAGUE OF LONDON.

ΈΝ δὲ τώδε τώ ἔτει, πέμπτω ὄντι μετὰ τὴν του βασιλέως κάθοδον, τον λοιμον ξυνέβη έν τω Λουδινίω γενέσθαι τον μέγαν καλούμενον, δεινον ουτα και ουδενος ήσσω των προγεγενημένων πολυανθρωποτέρας γάρ ούσης της πόλεως, μείζων καὶ ή φθορά εἰκότως ἐγένετο καὶ ἐν Ἰταλία μὲν πρώτον καὶ τοῖς περὶ Κύπρον καὶ Ἰωνίαν τόποις, ώς έλεγον τινες, ήρξατο ή νόσος, έπειτα δὲ ἐς τὴν των Βατάβων χώραν διαβάσα τὰ ταύτη ἐπενείματο, εκείθεν δε έν δλκάδος φορτίοις ές το Λονδίνιον περί Πλειάδων επιτολάς άφίκετο άπεθανόν τε ὑπ' αὐτῆς ἐν μιᾶ οἰκία ἄνδρες δύο, ὅπερ καλ ισγυρώς το πλήθος εφόβησε, τούς μεν πρεσβυτέρους της έτεσι πρότερον τριάκοντα νόσου γεγονυίας μεμνημένους, τούς δε νεωτέρους άκοη είδότας έπει δε χειμώνος ου πολλοι έθνησκον, άλλος δὲ ἄλλη σποράδην τῆς πόλεως, ἀνεθάρσουν τε καὶ τοῦ κινδύνου ἀπαλλαγήναι ἐνόμιζον, ἐς δ τοῦ ἦρος άρχομένου πλείους ήδη ενόσουν, φανερώς τοῦ κακού αμα τοίε καύμασι χωρίοιε πολλοίς έγκατασκήψαντος οὐ μὴν ἀλλὰ τοῖς πρὸς ἐσπέραν μαλλον της πόλεως ενέπεσεν, ές τε τὸ "Αστυ καλούμενον ου πω είσηλθεν, δ τι καὶ λόγου ἄξιον. τότε δὲ ἐς τὸ μεῖζον ἀεὶ προγωρούσης τῆς νόσου, θνησκόντων τε διακοσίων μάλιστα έκάστης ήμέρας, των δυνατών οι πλείους και πλουσίων ές φυγην καθίσταντο, οί μεν άμφι βασιλέα ές πόλιν 'Οξωνίαν ἀπέχουσαν σταδίους μάλιστα τετρακοσίους και ογδοήκουτα, άλλοι δε ώς εκαστος οίκημα καὶ ἀγροὺς ἄλλοθί που ἔγων ἔτυγεν τούτου δὲ γενομένου ώρμῶντο πολύ μᾶλλον ήδη τὸ πληθος

τὸ αὐτὸ δρᾶν, ὥστε μῆνας δύο τὰς όδ άμαξῶν τε καὶ ἵππων πληρεῖς γενέσθο γαρ ανδρες μετα παίδων και γυναικών, κ τε άμα άγοντες, ἀπό τε τῆς πόλεως διὰ έπορεύοντο, οί μέν παρά φίλους, οί δε ά που οίκησιν ευρήσειν έδόκει. όμως δι ἀπελθόντων, δμιλος πολύς κατελείφθη πενήτων άλλοι τε καὶ μάλιστα όσοι χι , ήσαν καὶ κάπηλοι οίς τε αὐ χρημάτων ουσία ώστε μη τούτω γε κωλύεσθαι, πο νέβη τὴν νόσον ἄλλοτε μὲν ἐν παύλη φ άλλοτε δὲ μειζόνως ἐπιέναι, ὁρῶντας, ενδοίαζον τραπομένους άναβολην τοῦ ποιεισθαι μέλλοντες δε ήδη απιέναι τίι έμενον, θεραπείας ένεκα των ξυγγενων, ή έν τέλει κατειλημμένοι, έν ή γαρ οίκία νο άπηγόρευον μηδένα έξιέναι, έλπίζοντες ά λων ούτως αν ήσσον αναπίμπλασθαι ά. τοῦτ' οὐδὲν ήρκεσεν, οὖθ' ὅσα περὶ τὴν τ τε καὶ οἰκοδομημάτων κάθαρσιν, καὶ ἄλλα προείπου, πύρα τε καίοντες φωνάς τε άπ νων μεγάλας έξιέντες ωστε έλπίδων έτ σων τη τε διανοία ήσσώμενοι έτοιμότερα σώματα τη νόσφ παρείχον επιδιδούσης φθορας εθνησκον της οπώρας χίλιοι μάλι πεντακόσιοι ήμέρας έκάστης δια δέ παν άστεος διεξήει, και έν παντι τόπω δμοίι πολίτας ἐπελάμβανε.

Περὶ μὲν οὖν τῶν αἰτιῶν τῆς νόσου πολ τε ἰατρῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐλέγετο, τὰ μὲν πα ἄτοπα, οἶον περὶ τοῦ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόι νέντος ἀστέρος, ἀτμίδων τέ τινων καὶ πνο αὐτοῦ γενομένων, τὰ δὲ καὶ λόγον μὲν μἔχοντα, δυσεξερεύνητα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸν χειμῶνα αἰτιώμενοι, παρὰ φύσιν ψυχι νόμενον, οἱ δὲ αὔραν δή τινα ἡ ἀέρα λεπτὸν μάζοντες, οἱ δὲ πνευματικόν τι ἐν τῷ «

καλούμενον, τῷ ἐτοίμῷ τοῦ ἐννοῆσαι μᾶλλον ἡ τῷ βεβαίῷ τοῦ ἐξετάσαι πίστιν παρέχοντες τῶν δὲ ἔργων τὴν ἀκρίβειαν ὅστις σκέψεται, οὐδὲν εὐρήσει ἐν τῷ πρὶν χρόνῷ παρὰ τὸ εἰωθὸς γεγενημένον, ὅπερ καὶ θαυμάσαι ἄξιον, ἄνευ φανερῶν σημείων τοσαύτην μεταβολὴν ἀναφανῆναι ἐγῶ δὲ τὰ ἐν ἀδήλῷ ἄριστ ἄν τινα ἀναζητῆσαι ἡγούμενος εἰ τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν μάθοι, ἃ

καὶ ἡν, ταῦτα λέξω.

Τὸ μὲν οὖν νόσημα τά τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ τόδε ούν ήκιστα ούδεν των είωθότων εδήλωσεν όν, πάντων γαρ ομοίως απ' οὐδεμιας προφάσεως ήπτετο, των μεν ήδη εν άλλαις ασθενείαις όντων, των δέ καὶ πάνυ ὑγιαίνειν δοκούντων οὐ μὴν άλλ' οἱ ακόλαστοι κατά τὸ εἰκὸς μαλλον ἠσθένουν, τά τε παιδία ράον ενόσησε των νέων, οί δε αὖ των πρεσ-Βυτέρων, γυναικές τε έπι παν των ανδρών. άλλω δε άλλως προσέπιπτεν, ώς εκαστος ήλικίας τε έτυγεν καὶ ύγιείας έγων, τῆς τε καθ ἡμέραν διαίτης και έπιτηδευμάτων και το μεν πάνυ άκριβές, εί τις καὶ τοῦτο πυθέσθαι θέλοι, οὐκ ἐπιστάμενος έάσω, δσα δὲ ἐμφανέστατά τε ἢν καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον έκράτει, ταῦτα δηλώσω. τοὺς γὰρ πολλοὺς πρώτου μεν φρίκη τε και ρίγος μετά κόπου ελάμ-Βανε, της τε κεφαλης ίλιγγος και πόνος, άση τε έμεσιν ενδιδούσα ταύτα μεν ούν κοινά πως τοίς πασι σημεία ήν, υστερον δε οί μεν σφόδρα επύρεσσον, οί δὲ ήσσον τοῖς δὲ πυρέσσουσι θέρμαι μέγαλαι καὶ φλογώσεις παντὸς τοῦ σώματος έπεγίνοντο, μάλιστα δὲ τῶν περὶ τὰς φρένας, τοῦ μὲν έξωθεν χρωτός ούχ ούτω καιομένου, τῶν δὲ ἐντὸς καὶ πάνυ. παλμός τε άμα της καρδίας ἰσχυρὸς ήν, των τε όφθαλμων έκθλιψις και μαρμαρυγή. ίδρῶτές τε ἄκαιροι ἐπήεσαν, ψυχροὶ, ἀπό τε τῶν ρινών αιμόρροιαι τούτων δε τοίς μεν εξίσου άελ τὸ φλέγμαινον ώμίλει, τοῖς δὲ ἡμέρας μὲν λῆγον, νυκτὸς δὲ ὀξύτερον ἔπιον πάντας δὲ ὁμοίως δίψα

τε άπαυστος επίεζε και αγρυπνία, από τοίς ὑπνικωτάτοις τῶν φαρμάκων καὶ βραγύ τι τῆς ὀδύνης λωφῆσαι τοῖς πυρέσσουσι πόνος της κεφαλής εύθυς κ επέπιπτε, σκοροδιασμον παρέγων ίσγυρο δε ώς του εγκεφάλου νικηθέντος τύφως εγ κώμα βαρύ, φρενίτίς τε ένίστε και παρα ώγρου μέντοι το πρόσωπου ην και διάστ τε οφθαλμοί κοίλοι και ώς είπειν θολερο κώλων ακρατείς γενόμενοι οὐκ έτι γείρι ηδύναντο, τη τε γλώσση άμυδρως έφθέγη ασθενεία τε πολλή όντες άφωνοι έκειντο Ι σιτοι όπερ δε και μεγίστην ταλαιπωρ ρείχε, τοίς μαλλόν τε καὶ ήσσον ύπὸ ματος πιεζομένοις έξωθεν το σώμα έλκεσι και φλυκταίναις έξήνθει, ών πολλά μεν ύπ ώνομάσθη γένη, τοις μεν απαντα όμου φα τοίς δὲ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ ἐν οίς αι τε όλοφ ήσαν καλούμεναι, ίχωρα ανίεισαι ύπόχλ και δυσωδή ήν τε των αδένων έλκωματα βουβώνι μάλιστα παρά τε τοις ώσι και μασγάλαις έπανοιδήσαντα, ίχωρα καί ταῦ μεν ρεοντα, έπειτα δε εσχάραν τίνα επ' ε σαρκί σκληραν φαίνοντα ήσαν δε καί οί αι μέλανες όντες καλ έστιν ότε ύπερυθροι, οί ούχ ήκιστα παρείχου το δε πάντων φοβει φλυκταινίδια ην κατά στήθος ή πλευράν ώς πολύ πυκνώς έστιγμένα, κεγχριαία όντα γεθος ταύτα γούν όπότε τις αίσθοιτο, άλ καὶ πελιδυότερα ήδη φαινόμενα, θανάτου ήγείτο, σφακελίσαντος γάρ του χωρίου έν απέθνησκεν έξ οδ τα τεκμήρια ωνομάσθ δε οίς εκ των πάντων τοῦτο μόνον φανει μείον έγένετο, ύγιείας δε καλ πάνυ μεταποι ταῦτα ἰδόντες εὐθὺς ἄνευ πόνου μεγάλοι λοντο τὸ δὲ πλήθος ὑπὸ τοῦ καύματός έλκώσεως τριταίοι ή τεταρταίοι, είσι δέ

πεμπταιοι εφθάρησαν εί δέ τις έτι έπεβίω, δι' έλπίδων ήλθε μη αν έτι περαιτέρω νοσήσαι οὐ μην άλλα παρεληλυθυίας της ακμής δστερου τα έμπυήματα έμενε γρόνον συγνον, τελευτώντα τε έστιν οθε ασθενεία διέφθειρεν όσοι δε έκ της άργης τοις έλκώμασιν εταλαιπώρουν, άμείνω όμως την γνώμην είγον, ταθτα γάρ οι ιατροί τέμνοντες η μετά μαλαγμάτων εί το πύον αφέλκειν ηδύναντο. διέφευγον ώς έπλ το πλείστον, κάμνοντες δε δσοι ούκ ήσθοντο πρίν φανήναι τὰ τεκμήρια, τούτοις ννωρισθείσαν την νόσον ούκ έτι ην φυλάξασθαι. ές τόδε γὰρ προγωρήσασα φαρμάκοις οὐδὲν ὕπεικεν. ἐπὶ δὲ τὸ πᾶν οὐ πολλή ἐφαίνετο ή ἀπὸ τῶν λαμάτων ωφέλεια, ούτε γαρ αγνοία θεραπευόντες φαρμάκοις είγον ώς βεβαίω τινὶ γρήσασθαι, βίαιά τε έμπίπτουσα ή νόσος καὶ ταγέως ακμάζουσα της θεραπείας μέλλησιν έφθανεν. 'οίς δὲ ἐπιμελὲς ἡν τὸ κακὸν φυλάσσεσθαι, προυθυμούντο ὅπως καθαροί ώς μάλιστα έσονται, αὐτοί τε καὶ αί οἰκίαι. φύλλα μεν εὐωδή και όξος περιβραίνοντες, όσα τε πολυοσμότατα έγουσι καίοντες μικρά γάρ όντα τὰ τῶν πενήτων οἰκήματα, πνιγηρὰ ἐπὶ πολύ καὶ δυσωδή ήν, άτε έν στεναίς όδοις και ρύπων παντοίων μεσταίς διαιτωμένων, διὸ καὶ αὐτόθι πολύ πλείστη ή φθορά εγένετο. οί δε ιατροί τω σχλω πολλά τε άλλα προηγόρευου καὶ μάλιστα τὸ σώμα σιτίοις ότι μάλιστα τρέφοντας άκολασίας απέχεσθαι μηδέ ές ξυλλόγους φοιτάν, ίνα μή προσελθών τις αφ' έτέρου την νόσον δέχηται. επεί δέ τις κάμνων ήδη ξυνήδη, κατακείμενον έκέλευον εν τάγει ίδρωτοποιείν τε, εί δύναιτο, καὶ μαλάγματα προστίθεσθαι, ιατρον δε μεταπεμψάμενον τὰ έλκη αὐτὸν μηδαμώς τέμνειν.

Τήν δε φθοράν τοσαυτήν γενέσθαι ξυνεβάλετο ή των ἰατρων ενδεια, πολλών μεν γάρ ἀποδράντων διὰ τὸ περὶ σφίσιν αὐτοῖς ὀρρωδείν, πολλων δε καὶ εκ τοθ παρὰ τοὺς κάμνοντας ἐσιένας ἀποθανόντων, σπάνιοι οἱ λειφθέντες ώς π. θος τοσούτον εγένοντο δ δε καί μείζον λ άμαθία τε καὶ ἀνοία ἄλλοι πολλοὶ ἰάτρευς γαρ και καύσεως άπειροι όντες, όπότε δι φέροντας ώφελειν, τούς μέν καιρούς ούκ σον, ές δὲ τὰ κοινότερα καταφυγόντες 1 ζόν τε καὶ φλεβοτομοῦντες καὶ καθαίρον νοσούντων τὴν ἰσχὺν ὑφήρουν ἔτι δὲ έβλαπτεν όχλος πολύς άγυρτων καὶ γοήτα τι έκ του κοινού κακού κερδαίνειν βουλ έκαστος γάρ τὸ αὐτοῦ φάρμακον κομποῦ μόνον δη καί βεβαίως της νόσου άλεξητή πλήθος έξηπάτων, πολλά μεν άνωφελή πωλ πολλά δὲ καὶ πάνυ βλαβερά. ἄμα δὲ τοῖσ χομένου του νοσήματος και πανταχου (μένου, μάντεις πολλοί ανεφάνησαν, ών οί μέλλοντα προσεποιούντο ώς προδηλώσοντ μάλιστα εί τις νοσήσει, οι δε φίλτρα τε ι ρίαπτα γρημάτων ἀπεδίδοντο, φάσκοντες ώς γέ τινι έχοντι ἐπιγενήσεται οὐδὲν χαλεπώτι δὲ ὄχλος θαυμαστῶς ὡς ῥαδίως ὑπό τοιούτα πείθετο, περί δε τὰς θύρας τούτων πολύ μ η των εν άξιωματι μεγίστω ιατρών όντων μενοι ήθροίζοντο, ύπὸ γὰρ τῆς παρούσης ξ ρας έκπεπληγμένοι, ιατρούς τε τους δοκιμω ούδε αύτους άρκουντας ιδόντες, ώς ενδεες τέχνης ανθρωπείας γενομένης ές τα αφανή μ καί δαιμόνια κατέφευγον, άτε τε πάθει άνηκ περιπεσόντες τοις είωθόσιν οὐδὲν ήξίουν ί χρησθαι επικρατούσης δε της νόσου μάται ταθτα έξηλέγχθη, τῶν τε μαντέων οἱ πλ αύτοι απώλοντο, ώστε και ταύτης και τής ώφελείας απέκαμον· τὸ γὰρ κρεῖσσον λόγοι γενόμενον έν τε τούτω βλαβερον καθειστήκε τε τὸ πᾶν μάλιστα έλυμαίνετο πολλάκι τούς ύγιεις κατάπλησσον την νόσον δσον οὐ ποίει, τούς δε κάμνοντας ήδη ες το άθυμον

πεν, ώστε τη γνώμη μήκετι άντέχειν, τών τε ὑπ' ιατρού προσταχθέντων αμελείν έφόβει δε οὐκ έκεινο μόνον του πάροντος δεινού, το πολλούς οράν ἀπολλυμένους, έτι δὲ μᾶλλον τὸ τοῦ νοσήματος αιφνίδιου, απροςδοκήτως γαρ επιπεσου έν βραχεί έκτεινε και όπερ φιλεί έν τω τοιούτω γίννεσθαι. λόγους παντοίους αι γυναικες μάλιστα θρυλοῦσαι τὴν ἔκπληξιν ἐπὶ μεῖζον ἔφερον, λόγιά τε καὶ τέρατα ἐπιλέγουσαι, οίς μὴ πιστεύσας τις καίπερ αποπωτάτοις οθσιν, ασεβής έν τῷ πάροντι ένομίζετο οὐγ ήκιστα δὲ περὶ τῆς πονηρίας τῶν έπὶ μισθώ θεραπευουσών ελάλουν, ώς τούς νοσουντας τούς μέν ήμιθνητας λωποδυτούσι, τούς δε ύπὸ φίλων μονωθέντας έσθητος ένεκα διαφθείρουσι, πνίγουσαι, εἰ τύχοι, ἡ σῖτον οὐ διδοῦσαι ελέγοντο δέ και τοις ύγιαίνουσι την νόσον έμποιείν, το άπο τῶν έλκέων πύον ἐς τὸ σῶμα ὑπεντιθεῖσαι. τοὺς δε φύλακας τους επί ταις θύραις τεταγμένους έσω έφασαν βιασαμένους τούς μέν ανθρώπους κτείνειν τας δε οίκίας συλάν τοῦτο δε ράδιον ην τώ βουλομένω ποιείν, τεθνηκότων γαρ των επιτηδείων ή είς τούς άγρους πεφευγότων ούδεις ην ο τα τοιαθτα έξετάσων, άτε δὲ ἐν ταραχῆ πάντων ὅντων, χαλεπή ή τε ζήτησις των κακουργημάτων ή τε δικαίωσις έφαίνετο ταῦτ' οὖν καὶ παραπλήσια καθ' ἡμέραν τῶν ἀνθρώπων ἀκουόντων, θαυμαστὸν ὅσον ἐπηυξήθη τὸ παρὸν δέος ξυνέβη γὰρ ἐκάστω τῆ τε γνώμη τὰ λυπηρά καὶ τῆ όψει αἰσθέσθαι περιπατοῦντι μεν γάρ επί πολλαίς θύραις ή γραφή ήν φανερά τό τε ερυθρού ξύλον, την νόσον σημαίνοντα, ένδον δε οὐδενὶ κόσμφ ξυννενημένοι έθνησκου, οί μεν πάντων έρημοι, επί τῷ εδάφει καλινδούμενοι, οί δε και μετά πολλών άλλων ώστε έν τη αὐτη οἰκία πάντα ην ίδειν τε καλ ἀκοῦσαι νεκρούς προκειμένους, στενάζοντας τούς κάμνοντας η και παραληρούντας άγρίως, άλλους παίδων, άδελφῶν, πατέρων θάνατον όλοφυρομένους, τοῖς

δε θεοίς επιβοώντας και σφάς αὐτούς έ διά τε την των έλκέων οδύνην, ην μείδ ιατροί τέμνοντές τε και καίοντες έποίο λυζον πολλοί και έβρυχωντο άλλοι δέ νιτικοί όντες είτε τη ταλαιπωρία αυτών τας θεραπευούσας άπελάσαντες ές τὸ έ, σαντο, διά τε των όδων μετά κραυγής κα έθεον, ές δ ρώμης προλιπούσης έλιποψύ καλ αὐτόθι καταπεσόντες ἀπέθανον λαβόμενος οὐδεὶς ἐτόλμα, δείσας μὴ αὐ πλεως γένηται. καὶ μὴν τῶν καμνόντων ? λους δήλοι ήσαν καὶ τοὺς ύγιεις όντας Βο νοσοποιήσαι, καί έστιν οξ καὶ τούς αύνενείς, άπτόμενοί τε δσων έν ταίς άγυι βάλλοιντο, καὶ καθάπερ οἱ κύνες τῆ λύσση τες άλλοι δε σφας αὐτοὺς ἀνήλωσαν, ἀπαι και έκ των θυρίδων έαυτούς ρίπτοντες . ποταμον και πάνυ πολλοι έμπηδήσαντες γησαν, οί μεν δια το καθμα, του ύδατος ές οί δε του πόνου και θανόντες λωφήσαι βου μέγα δὲ ἢν τῶν ὑγιαίνειν μὲν δοκούντων θος, έξαίφνης δὲ θνησκόντων, ἐν ταῖς πολλάκις καὶ ἐν τῆ ἀγορᾶ καταπιπτόντα τάς τε όδοὺς νεκρῶν πλησθηναι, ἔνιά τε τά καὶ δημοσίων οἰκοδομημάτων, ἐς ταῦτα γ άφνω νοσούντας και των πενήτων τίνας ο έθεράπευον καὶ δείμα ούχ ηκιστα τόδε πι τούς γάρ κάμνοντας άδύνατον δν τη όψε γνώσκειν διά τὸ κρυπτὸν τοῦ κακοῦ, ὑ άλλήλοις προσήεσαν, ώς μετέχοντά τινα σου ξυνέβη δέ τισι τοις οἰκείοις την νός ποιούσι λαθείν, τά τε τεκμήρια έπὶ τώ αίσθόμενοι άμα κάμνοντες έμαθον, καὶ τὸ πάθος οὐγ ήσσον ώλοφύροντο ή ὅτι τοῖς αίτιοί είσι τοῦ θανάτου, οὕτω ἐπὶ πᾶν τὸ νόμενον διαλέγεσθαί τινι απιστον κατέσ πολλοί ούτε ές την αγοράν σύτ' έξω άλλι φοιταν ετόλμων, σιτία δε ίκανα παρασκευασάμενοι την οικίαν ενέφραξαν, και ενδον μήνας πολ-

λούς μένοντες το νόσημα διέφυγον.

Τοῦ δὲ λοιμοῦ ἐν τῆ πόλει ἀκμάζοντος, ἐν τοὺς άγρούς πολλοί ἀεί που έφευγον, οί μεν έν φόβφ όντες, οί δε νοσούντες ήδη, οί δε διά πενίαν ές δε τας κώμας τας περί την πόλιν έλθόντες ένδιαιτασθαι ήθελον έκει, εί δε μή, σιτία γε λαβόντες ές τὸ πρόσω ἀπιέναι οί δὲ ἐνοικοῦντες οὕτ' αὐτοὶ έδέχοντο, διελθείν τε απηγόρευον, απτεσθαι μέν δεδιότες, από δε των οίκιων διώκοντες, τα δ' έπιτήδεια οὐ παρεχόμενοι ωστε πολλαχοῦ τὴς χώρας πονηρώς έχοντες, οί μεν ήτοι κρύφα γε ή φανερώς ές τὰ ἐπέκεινα ἀπεβιάσαντο, οἱ δὲ ἄλλοι ἐν τοῖς άγροις πλανώμενοι ύπο της νόσου έρημοι άπέθανον, ή και ύγιεις όντες λιμώ άθλίωτατα διεφθείροντο. τοις τὲ ἐν Λονδινίω οὐδὲν τούτου ἀπορώτερον ξυνέβη, τοῦ ἐκ τῆς πόλεως πάθει τοσούτω ξυνέχομένης μη οδόν τε είναι ἀποφυγείν, άλλ' ὥσπερ πολιορκουμένους ἀποκινδυνεύειν μένοντας ώμως μέντοι δοκούντες πράσσειν οι έν τοίς άγροις τή ίδία όμως σωτηρία ύπουργεῖν ήναγκάσθησαν, ἐπιξζοντο γὰρ ἄν τῷ αὐτῷ πάθει, ἀφ' ένὸς γὰρ νοσούντος ανάπλεω πολλάκις ήδη γεγένηνται πόλεις δλαι.

Το δέ μεγίστην δη κακοπάθειαν πάρεχον ην η των οἰκιῶν κλησις τοῦ γὰρ λοιμοῦ εὐθὺς ἀρχομένου ἐκήρυξαν τὰ τέλη ἄνδρας δύο καθ ἔκαστον μέρος της πόλεως αἰρεθηναι, οἴτινες ἐς τὰς οἰκίας φοιτῶντες ἐξετάσουσιν εἰ νοσοῦσί τινες, ὅσους δὲ εὕροιεν, τὸ οἴκημα καταφράξαντας, τὴν τὰ θύραν ἐπισημήναντας, φύλακα καταστησαι ὥστε μηδένα ἔτι ἐξιέναι, ἐλπὶς γὰρ ἢν ἐκ τούτων τὴν νόσον μὴ πρόσω ἐπινέμεσθαι, οῦ τὸ ἐναντιώτατον περιέστη, αὐξηθέντος μᾶλλον τοῦ κακοῦ ὅσοις γὰρ οἱ οἰκεῖοι ἔκαμνον, ἐξαγγέλλειν οὐ προυθυμοῦντο, αὐτοὶ ξυγκα θεἰργεσθαι δεδιότες, ὥστε, εἰ ἠδύναντο, ἐς ἀναβ

λας τοῦτο πράσσοντες ἄλλοσέ ποι πρίν κ. την οικίαν ἀπέφευγον, εί δὲ ἔφθασαν ἐπὶ ταγθέντες φύλακες, άλλ' έκείνους τούς μι έπειθον ώστε άφιέναι, τούς δέ, τοίχους σοντες ή άλλω τίνι τρόπω έλαθον έστι φύλακα ἀπέκτειναν, ἀδικεῖν οὐ πάνυ δοκοί την ύπερβολην των κακών. και γάρ τους προδιδόντες ὑπεξεδύοντο, ἐν ἀγῶνι δὲ γνα των βοή ην καὶ οἰμωγή πολλή, τῶν μὲν ε καταλειπομένων, άξιούντων μη σφάς προ των δε τους φιλτάτους εί ποτε καὶ αῦθις δ ένθυμουμένων δμως δέ, καίπερ βουλομένα ἀποτολμήσαι, ἐνίκησεν ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἀπελ σώζεσθαι, χαλεπον γαρ έδόκει όμου τοις κα διαιτάσθαι πολλοί γουν διά τουτο άκέρ πρίν όντες ενόσησαν, άλλους δε το ύπερδ όψεως ές την νόσον ένέβαλεν ωσπερ γάρ μωτηρίω κατακεκλημένοι εν πνίγει τε καί ούκ άνέκτοις διήγον, πολλά μεν λυπηρά δ καὶ ὅσα τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν ὑπερβάλλει, καὶ θνήσκουσι ξυγγιγνόμενοι ὑπό τε τῶν αμελουμενοι, ώστε παντάγοθεν τὸ πραγμα νασχετούντες οι πολίται, έπει δη άνωφελή σοντες έμαθον οἱ ἐν τέλει, ή τε φθορὰ προι άεὶ, οὕτε τὰς οἰκίας ἔτι ἐφύλασσον, τῆς τε έπιμελείας ἀπονενοημένοι ἀπέστησαν ές όλις τε τῶν πρὶν νομιμῶν ἐτράποντο, καὶ οὐκ τρ των περί τὰς ταφὰς, ἀναγκαῖα μὲν ποιοῦντες, σχυντα δὲ πλήθους γὰρ τοσούτου ἀπολλυ τούς νεκρούς καθ' εκαστον θάπτειν οὐκ ην, οι σόρους ξύλων σπάνει πορίζεσθαι άνθρωποι ό μισθώ τεταγμένοι τούς νεκρούς παρά των έ δείων λαβόντες, φορμηδον έφ' άμάξας ξυνένει τὲ τὰ ἱερὰ ἀπάγοντες, ὁποῦ αὐτοῖς ἐν τῷ τε ορύγματα έσκάφη μέγαλα, πάντας όμοῦ γυι ένέβαλλον, γην έπιχέοντες καὶ ούτε οι προσ τες ξυνηκολούθουν, ούτε ή άλλη πομπή καί

ή νενομισμένη εγένετο απηγορεύθη δε μηδένα τά ορύγματα προσελθείν. και τὸ μὲν πρώτον νυκτὸς έθαπτον, τελευτώντες δε, υπ' απορίας βιαζόμενοι, ημέρας οὐχ ήσσον, αί τε ἄμαξαι διὰ τῶν ὁδῶν ξυνεγώς επορεύοντο πολλούς μέντοι και αθάπτους είων, ώς λόγος ήν, τὸ πράγμα δυσχεραίνοντες οίκιῶν δὲ πασῶν κενωθεισῶν Ευμβαίη αν τόδε γενέσθαι, οὐδενὸς γὰρ ἔσω ὑπολειφθέντος ὥστε τοὺς θάπτουτας παρακαλείν, άταφοι κατεσήπουτο, ές δ τη όσμη κακώς πάσχοντες οι πρόσοικοι έγνωσάν τε καί ές την αμαξαν έξηνεγκαν πανταχού τε σιγή ην και έρημία, διακένων δυτων πολλών οίκημάτων. έν τε ταις όδοις ή πόα έβεβλαστήκει, χρόνον γάρ συχνὸν οὖτε πεζη οἱ ἄνθρωποι ἔκοντες ἐφοίτων, οὖτε όγημα ην ούδεν ίδειν, πλην των τούς νεκρούς άμαξων άγουσων, ούδε μην φωνης ούδεμιας άκουσαι, εί μη των τε κωδωνοφορούντων των τε έν τη νόσφ όλολυζόντων· ληγουσών δὲ τῶν ἐργασιῶν, ἐμπορίας τε πλην της άναγκαιοτάτης ούκ έτι ούσης, τὰ ἔσγατα έκινδύνευσαν δί περί ταθτα πραγματευόμενοι υπό λιμοῦ παθείν, τὴν τροφὴν οὐκ ἔχοντες ὅθεν ποριοθνται αίτιον δ' ήν τοθ μή γενέσθαι τοθτο ή των πλουσίων πολυδωρία, της γάρ ούσίας ήφείδουν, σιτία τε καὶ ἐσθῆτα παρέχοντες, καὶ ὅσων ἄλλων έν τῷ τοιούτω δεῖ, ὥστε τοῖς πᾶσιν ἐς τὸν βίον εύπορείν την πόλιν.

Τελευτῶν δὲ τὸ κακὸν, μεῖζον ἢ κατ' ἀνθρώπους γενόμενον, ἐς τοῦτο ἀφῖκτο ὥστε πάντας δοκεῖν διαφθερεῖσθαι, ὅσων γὰρ ἄπτοιτο ἡ νόσος, ὁλίγου δέοντας εὐθὺς διέφθειρεν οἱ δὲ Λονδινιαῖοι ἤδη, τοσοῦτον ἰδόντες πανταχοῦ πλῆθος ἀπολλύμενον, τοῖς τε φαρμάκοις καὶ ὅσα ἄλλα ἐπέφερον μηδὲν ἄν ἔτι περῶναι ἀπιστοῦντες, τοῖς μὲν πλείστοις τὸ ῥάθυμον καὶ ἀνέλπιστον ἐπεισῆλθεν, οὐ βουλομένων οὐδ' ἐν ἐλαχίστοις τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι, ἐν δὲ τῷ ὁμοίω τὸ μεῖζόν τε καὶ ἔλασσον

φυλάσσεσθαι κρινόντων ώς πασιν ήδη θανάτο έπικρεμασθέντος καὶ ἐν τοις οι πένητες μάλιστ ἀπερισκέπτως ἐτόλμων, τὸ γὰρ καν ἔτι ἐπιβιῶν παρ' οὐδὲν ἡγούμενοι, πάντων παρὰ τὸ κερδαίνε τι ἀπερίοπτοι ἦσαν' οὕτω τῶν αἰσχίστων προό μως ἀντελάβοντο, ὡς τοῦ πάροντος χείρον οὐκ πράξαντες' ἐπὶ πολὺ γὰρ τὸ αὐτῶν προσκοπι οὐκ ἐβούλοντο, ἄλλως τε καὶ φιλων τοσῶνδε , ξυγγενῶν ἀποστερηθέντες, τὰ δὲ γιγνόμενα κο τὸ πεπρωμένον ξυμβῆναι νομίζοντες, τὸ τῶν ' Α

άνων, σφας αὐτοὺς προίεντο.

Ευνελών τε φαίη αν τις ούχ ήκιστα τόδε θ μάσαι άξιον ώς μεγίστη δή παρά τὸ εἰωθὸς ε σταμένη άλλοις άλλως ή μεταβολή ήδε ώμίλης πολλοί μέν γάρ ξυνταραχθέντος του βεβαίου γνώμης, οὐκ ἔτι τοῦ ήθους αὐτοκράτορες ἐφαίνο άπὸ δὲ τοῦ πάντας καὶ γρηστούς καὶ κα. όμοίως ίδειν ἀπολλυμένους, τῶν ἀνθρωπείων θεούς επιμελείσθαι ούκ ήγουντο, τό τε μετά κα καὶ ἀρετής ζην οὐ διαγιγνώσκοντες, ραδίως έαυ πάση κακοτροπία παρεδίδοσαν οι δε πονηρο κοινή ξυμφορά καὶ ήγάλλοντο, άδειάν τε έν το τίκα των άδικημάτων ένορωντες, τὰ ἔσχατα μων, τούς μεν κάμνοντας χρημάτων ένεκα Φον τες, εί δέ τις ύγιης έτι ην, την νόσον έμποιοί των δε νομιμών πάντων και πίστεως της προς λους ξυγχυθέντων, ασμένως αι αγριώτεραι α της τε κοινης ανθρώπων δόξης απηλλάγησαι τε οσίου και φιλανθρώπου κρατήσασαι έδήλ έκάστου πάντων παρά τὸ αὐτὸν σώζεσθαι . μελούντος καὶ γὰρ τοὺς φιλτάτους προίεντο δας μέν πατέρες, ἄνδρας δὲ γυναῖκες, αἰσχύ, τῶ πάροντι τοῦ ἔργου οὐ φέροντος. εἰ δέ πο τηρίας έλπις υποφαίνοιτο, τὰ ἀπρεπέστας άπώκνουν. άλλοι δε μόνην κούφισιν ενιδόι τῷ ἐκποδὼν τἢ διανοία τοῦ κοινοῦ ὀλέθρου σ

Εν τε τη αδριον ἀποθανείσθαι προσδοκώντες, της μεν ἀρετης ώς ἀφανισθείσης κατεγέλων, ταις δε τοῦ σώματος ήδοναις σφας αὐτοὺς ἐπιτρεψαντες, μεθύοντες διηγον, παραμυθίφ τοῦ ὀρρωδείν τη τῶν κακῶν ἰσομοιρία χρησάμενοι, ἐν τε τῷ μέταξυ βραχύ τι ἀπολαυσάντες τοῦ ἐπικειμένου καὶ ὅσον οῦ πάροντος θανάτου ἀπαλλαξείοντες.

Τοίς δὲ ἄλλοις τὰ ἐνάντια τούτων περιέστη, τὸν γάρ λοιμὸν ἐπὶ σφῶν κολάσει ἀπὸ τοῦ θείου γενέσθαι κρίνοντες, τούς Λονδινιαίους των άμαρτημάτων τιμωρουμένου, ενθύμιον τε εποιούντο καί αύτούς εν αίτία μεγίστη και καταμέμψει είχου, ώστε ές ικέτειαν καθίσταντο και του θεου άντιβολίαν, την πόλιν επισκήπτοντες μη πρόρριζον καθελείν ένήστευόν τε οἱ ξύμπαντες ἐν ἡμέραις ἡηταῖς, καὶ φανεροί ήσαν εν τοίς ίεροις προσευγόμενοι οί δε φαυλότεροι την γνώμην, δπερ φιλεί δμιλος ποιείν, ές τὸ ἄγαν πιθανὸν προελθόντες οὐκ ἐσθ' ὅτω οὐκ ἐπίστευσαν, τέρατα δη καὶ σημεῖα ἐν οὐρανῷ ὁρᾶν δοκοθυτες ένιοι δε, ώς ενθουσιάζοντες, διά το άστυ έθεον, τοίς πολίταις τας άμαρτίας έπικαλούντες. μείζω τε έτι κακά μή μεταμελομένοις προαγορεύοντες. οίκτω δε οί σώφρονες επερρώντο μάλλον τούς ταλαιπωρουμένους ώφελεῖν ἐπ' ἀμφότερα γὰρ δὴ τῶν μεγίστων διαφορῶν αἴτιον ἐφάνη αὕτη ή μεταβολή, πονηροτέρων γάρ δι' αὐτήν πολλών γενομένων, των επιεικών τινες καλ παρά το είωθος έπιφανώς πάσης εὐεργεσίας ήπτοντο, οὕτε σωμάτων φειδόμενοι ούτε χρημάτων, άλλα παρά τούς νοσοθντας τολμηρώς έσήεσαν, και μάλιστα αί γυναίκες, θεραπεύουσαί τε καὶ μετ' ἐπιθειασμοῦ παραμυθούμεναι.

Τον δε άριθμον των θανόντων, το μεν άκριβες χαλεπον ην έξευρειν, οι μεν γαρ άπο των γραμμάτεων κατάλογοι ἐπ' ἔλασσον τοῦς ἀπολλυμένους ἀεί ποτε ἀπέφαινον, ἡ δε των ἀνθρώπων

υπόνοια έπὶ πλέον, ὅμως δὲ τὰ σαφέστατα σκ ποῦντί μοι δοκοῦσιν ἀνθρώπων μυριάδες δέ ἀποθανεῖν, πέμπτον ον, ὡς εἰκάσαι, τῶν πο τῶν μέρος ἔτος δὲ μάλιστα ἐν ἐν Λονδινίῳ ἔ, νεν, ἐς δὲ καὶ ἄλλας πόλεις ἐνέσκηψε, καὶ ἤκιστα τὰς ἐπιθαλασσίας ταῦτα τὰ κατὰ λοιμὸν γενόμενα.

